

Nabolandet" skulde forandres til „nærmest liggende Distrikter i Nabolandene". Man mener nemlig, at denne Bestemmelse ikke blot bør faae Anvendelse paa vort sydlige Naboland, men ogsaa udvides til Sverige. — Til § 14 har Udvalget foreslaaet, at andet Stykke skal udgaa, det er nemlig det Stykke, der skal udgaa, hvor det hedder: „Har Rogen afhændet et Dyr, som er besægt med nogen af de i §§ 2 og 10 ommeldte smittsomme Sygdomme o. s. v." Det maa selvfølgelig antages at have været Lovforslagets Mening, at Reglerne her skulde være de samme, som ellers gjælde i andre lignende Forhold. Det kan ikke antages, at Lovgivningen her i dette Forhold, hvor det gjælder om Erstatningskrav fra Kjøberens Side lige overfor Sælgeren, har villet give en Regel forskjellig fra de almindelige civilretlige Regler; men da Udtrykkene, som de ere, kunne give Anledning til nogen Tvivl, har Udvalget foreslaaet, at hele dette Stykke skal udgaa, og Følgen heraf vil blive, at i hvert enkelt Tilfælde, hvor der opstaar en Retstrætte mellem Kjøber og Sælger, vil denne være at afgjøre efter Sagens konkrete Bestaendighed ved Domstolene i Genhold til Lovgivningens almindelige Regler. — I første Stykke 5te Linie, af § 15 har Udvalget foreslaaet, at der skal tilføies: „det bøde Kreaturs Hud". Udvalget maa nemlig antage, at det vil være rigtig ogsaa at medoptage Kreaturerens Huder iblandt de forskjellige smittfarlige Gjenstande, som det er paabudt i Paragrafen at tilintetgjøre. I samme Paragraf andet Stykke 2den Linie foreslaar Udvalget at forandre Ordet „Foranstaltning" indtydes „eller Privates" (jfr. s 4)". Det maa nemlig have været Lovudkastets Mening, at Dyrslægen skal have sin Betaling ikke blot for de Forretninger, han udfører efter det Offentliges Foranstaltning men ogsaa, hvor han efter § 4 er rekvireret af den Private i Anledning af de i § 2 nævnte Sygdomme. — I 3die Stykke samme Paragraf, som omhandler Betaling til Dyrslæger, og hvor det i Lovudkastet er bestemt, at en halv Dag skal regnes til 6 Timer foreslaar Udvalget, at den nugjældende Regel skal blive bestaaende, nemlig at den skal regnes for 4 Timer hvilket man ogsaa synes er det rigtigste, da om Vinteren vel næppe en halv Dag vil kunne regnes for 6 Timer. — Udvalget anser det for rigtig, at der tilføies en Bestemmelse om, at Dyrslægen i de Tilfælde, hvor han har benyttet Sjernbanen, ikke skal kunne beregne sig den høiere Taxt, som kunde blive Tilfældet, naar han beregnede sine Reiseudgifter efter Bogtaxt. — Under Nr.

43, hvor der handles om Betaling for de foretagne Obduktioner, har Udvalget anset det for rigtig at fastsætte et vis Maximum, idet man har tilføiet, at Betalingen ikke maatte overskride 30 Kr. Der kan jo nemlig, hvor det gjælder mindre Kreaturer, saasom Faar og Svin, paa een Dag foretages en saa stor Mængde Obduktioner af disse Dyr, at man skjønner at det kan være hensigtsmæssigt at fastsætte et slikt Maximum. Det sidste Endringsforslag er stillet af Ministeren; det behøver jeg derfor ikke at omtale.

Griffstrup: Naar jeg under Nr. 31 har tilladt mig at stille et Endringsforslag til § 10, har jeg dermed ment at være i god Overensstemmelse med den Tankegang, som har gjort sig gjældende under dette Lovforslags Fremkomst. Saavel i den nugjældende Lov om smittsomme Sygdomme hos Husdyrene som i det foreliggende Forslag er der jo ikke alene givet Staten eller det Offentlige en Ret til at gribe ind for at standse smittsomme Sygdommes Udbredelse, men tilige ogsaa under visse Forhold en Pligt til at gribe ind med Nedslagning og Erstatning overfor visse farlige Sygdomme. At saadan Ret og Pligt er til Stede under visse Forhold, derom er der vistnok ingen Tvivl hos Rogenfornemmelst, og det er ifølge denne almindelige Anerkjendelse, at jeg har tilladt mig at stille den her nævnte Endring. Den gaar ud paa, at det lige overfor en enkelt Sygdom, en Sygdom, som ikke tidligere har været optaget i Loven om smittsomme Sygdomme, nemlig Tuberkulose, blive gjort Staten til Pligt i en kortere Række af hde Erstatning for Nedslagning af Kvæg og Svin, der lide af de nævnte Sygdomme. Det bestemmes saa, hvordan der skal gaas frem ved Taxation og Nedslagningen, nemlig ligesom lige overfor andre smittsomme Sygdomme. Der er den Forandring her, at hvis det viser sig ved Nedslagning, at Dyrene ikke har lidt af den nævnte Sygdom, Tuberkeltæringen, gives ingen Erstatning. Desuden er der truffet den Forligthedsregel, at indkjøbte Dyr ikke komme i Betragtning, naar de ikke har været i Besætningen over eet Aar, ligesom der er nævnt, at Kjødet, hvis det efter Nedslagning viser sig brugbart til Menneskespise, maa afhændes. Der kan rimeligvis med Rette indvendes mod den Endring, hvad jeg vil finde meget naturligt, at det har en altfor ringe Rækkevidde, der kunde maatte endogsaa siges, at denne Sygdom rettest burde henføres under § 2 i Lovforslaget, som omhandler de virkelige ondartede smittsomme Sygdomme, men hvis Be-